PETRI SEGUINI AGATHODÆMON.

PARISIIS,
Excudebat SEBASTIANUS MABRE-CRAMOISY,
Regis Typographus, viâ Jacobæâ,
ſub Ciconiis.

M. DC. LXX.

EXCELLENTISSIMO VIRO

JO. BAPT. COLBERTO

REGNI ADMINISTRO.

QUAM opportunè accidit, VIR EXCELLENTISSIME, vt dum illuſtrium curarum partem, Regio antiquarum rerum theſauro adornando impertiris, repertum in eo ſit, gentilitio tuo ſtemmate inſignitum, vetus Ægyptiæ fabricæ numiſma, cum lemmate præclaris tuis dotibus accommodatiſsimo. In eo ſcilicet Anguis ille di-

vinæ veritatis ſuffragio prudens, inter pacis & vbertatis indices, papavera ſpicaſque frumentarias, cernitur, adſcripto elogio, ΝΕΟΣ ΑΓΑΘΟΣ ΔΑΙΜΩΝ, NOVUS BONUS GENIUS. Quæ rariſsimi nummi ſymbola, quam apte omnia vnico COLBERTO congruant, quis non videt? Quis percuſſum deſignando tibi nummum non dicat, & tuis adumbrandis virtutibus laudibúſque tanto ante proviſum? Sanctiſsimum quippe vetuſtioris Theologiæ myſterium fuit, angues ΘΕΟΥΣ ΣΩΤΗΡΑΣ eſſe, vti & provinciarum genios; quo pertinet Virgilianum illud:

Æn. 5. *Incertus geniumne loci, famulumne parentis*
Eſſe putet.

Sancitum iiſdem religionibus erat, vt ſalutis, victoriæ, pacis, abundantiæ, felicitatis, prudentiæ, non tam imagines & figuræ, quam numina ipſa, ſerpentes haberentur. Apol. 2. Quare comites Diis additos, & refert Juſtinus Martyr, & teſtantur Mercurij, Palladis, Cereris, Æſculapij, & aliorum vetera in nummis ſimulacra: in quibus Mercurij Caduceum, pacem & felicitatem; Pallados Ægis, prudentiam & victoriam; ſerpens in ciſta Bacchi, vitem inventam; Cereris currus alatis ſerpentibus junctus, frumenti ſemina vbertim & abundanter toto orbe diſperſa;

anguis Æſculapij [illegible]
rum gramen, oſtendunt.

Certiſſimos quoque viæ duces ſerpentes eſſe, & juvandis regibus divinitus mitti, ſatis intellexit regum ille maximus Alexander. Cum enim ad Ammonis oraculum, per arenoſa Libyæ deſerta proficiſceretur, in iiſque incertus viarum exercitus aberraret; repente prodierunt angues duo, & primum agmen præceſſerunt: quibus conſpectis, imperavit ducibus ſuis, ſequerentur, prodigioque obtemperarent. Nec perperam: ipſum enim ad oraculi ſedem recta duxerunt, vbi de fortunato rerum ſuarum eventu futuro certior factus dicitur. *Arrian. l. 3.*

Quid de Chiorum nummo dicam, in quo ſerpens ingentibus ſpiris orbem terrarum amplectitur, & veluti fovet, cum inſcriptione, ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ. ΣΩΤΗΡΟΣ, ÆSCULAPII SERVATORIS? An non ille idem anguis eſt, quem Epidaurij raro, ſed nunquam ſine maximo ipſorum bono viſum, eodem quo Æſculapium cultu venerati ſunt; quem eumdem Romani, graſſante iniqua ac peſtifera lue, quaſi vnicum ſuo malo remedium, ampliſſima & ornatiſsima legatione, ab Epidauriis impetratum, in inſula Tiberina collocarunt? Hujus quidem rei illuſtre monumentum, Antoninus Pius imperator, antiquitatum Roma- *Vide theſaurum regium.* *Livius Dec. 1. l. 10.* *Val. Max. l. 1. c. 8. h. 2.*

narum ſtudioſiſsimus, inſculptum voluit numiſmati maximo in primis raro, quod Roma nuper allatum, & in Regio muſeo reconditum, intuendo expleri nequeunt, quotquot intuentur antiquarij. Neque enim ſola Græcia, cujus leviuſcula fides, ſed & Roma ipſa, ſerpentem felicis tutelæ ſymbolum exiſtimavit. Teſte Sulla Dictatore, qui cum in agro Nolano ante prætorium ſacra faceret, ab infima ara ſubito anguis emergens, pro omine victoriæ, quam ille continuo de hoſtibus reportavit, acceptus eſt.

Cic. 1. de Div. *Val. Max l. 1. c. 6.*

Denique in nummis argenteis imperatorum Claudij & Veſpaſiani, Victoria ſerpente duce progreditur. Quin & Magni Alexandri nummus æreus, nobis victoriam in bigis raptim decurrentibus exhibet, comite ſerpente. Hinc erga ipſos magnatum amor: nec ſola Olympias, aliæque in Macedonia bacchantes, Orgia celebrantes, iis delectatæ ſunt; ſed & imperatorum ſolertiſsimus Tiberius, ſerpentem dilexit, & propria manu cibavit.

Plut. in Alex. *Suet. l. 3. c. 73.*

Si igitur tam felix antiquis Serpentum aſpectus occurſuſque viſus eſt, VIR EXCELLENTISSIME: quam fauſtum omen capere licet ex eo, qui nobis regia numiſmata ſcrutantibus nuper occurrit? quem tranſmiſiſſe ad hanc ætatem, & tibi conſecraſſe videtur antiquitas, grata videlicet in anteceſſum, &

quam præſentiens eruditas illas & elegantes curas, quibus reliquias ſuas, ex omnibus collectas ſæculis, in regio muſeo tanquam in ſacrario collocas. Quæ cum, illuſtriſſimi tui ſtemmatis ornatu ac decore geſtiens, in Angue, in epigraphe, in papaveribus iſtis ſpiciſque, ingentes nobis providentiæ tuæ fructus ſpoponderit: nos certe & ad hanc diem vberes cepimus, & ex iiſdem ſymbolis, vberiores in poſterum ominamur. Sive enim artes excultas attendimus, quibus opificum animos à languenti deſidia revocas, & inutilium hominum pondere Rempublicam, juſſu Regis, exoneras; ſive inſignem illam Academiam, in qua tot præſtantes viri, regia munificentia, ex omnibus Europæ partibus evocati, aſſiduis laboribus, & eruditis ſolicitudinibus, curas ingentes tuas pro modo ſuo æmulari contendunt; ſive annonæ & commercij ſtudium, quo familiis noſtris alimenta provides, & gentium toto orbe diſſitarum opes, noſtris oris importas; ſive ſecuritatem publicam, quæ nos à graſſatorum tutatur incurſu; ſive tandem Urbis nitorem ac munditiem intuemur: nec Mercurium deſideramus, nec Palladem; adeſſe nobis Bacchus & Ceres, adeſſe Æſculapius & Hygeia videntur; immo quidquid vnquam, per numina iſta hominum generi collatum antiqua ſuperſtitio credi-

dit, regiis ſuperatur beneficiis: quibus, ex LUDOVICI nutu, proque excelſi illius animi magnitudine diſpenſandis, vna COLBERTI mens, vna ΑΓΑΘΟΥ ΔΑΙΜΟΝΟΣ prudentia par erat. Perge, VIR EXCELLENTISSIME, ornandis pacis artibus ac ſtudiis, Regis animum à bellicis laboribus, quaſi per inducias avocare; immo ejus vitam à certiſſimis, quæ fidenter adibat, periculis, defendere. Sic te Deus amet, ſic augeat; ſic tibi Gallia vniverſa gratiſsimo animo ſtudeat; ſic fideliſſimis tuis prudentiſsimiſque conſiliis ita Rex confidat, vt ſit ſemper populorum ſuorum amor & deliciæ, hoſtium terror, ſpes ſociorum, omnium in ſe ſtudia venerationemque convertat.

EXCELLENTIÆ TUÆ

Devotiſſimus P. SEGUINUS.
D. S. G.

Pariſiis 8. Kal. Jun. 1670.